

- 2) Med det andet anbringende har Scuola Elementare Maria Montessori gjort gældende, at Retten tilsidesatte og foretog en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den fandt, at fritagelsen for IMU (kommunalskat), der blev erstattet af bestemmelserne om ICI (kommunal ejendomsskat) fra 2012, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

- ⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2013/284/EU af 19.12.2012 om statsstøtte SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Ordning vedrørende fritagelse for kommunal ejendomsskat for ejendomme, der benyttes af ikke-kommercielle enheder til specifikke formål gennemført af Italien (meddelt under nummer C(2012) 9461) (EUT 2013, L 166, s. 24).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 25. november 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen

(Sag C-623/16 P)

(2017/C 038/22)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Stancanelli, D. Grespan og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Scuola Elementare Maria Montessori Srl og Den Italienske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som søgsmålet i første instans blev antaget til realitetsbehandling i medfør af artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF.
- Søgsmålet i første instans afvises i medfør af artikel 263, stk. 4, andet og sidste sætningsled, TEUF, og følgelig frifindes Kommissionen i det hele.
- Scuola Elementare Maria Montessori tilpligtes at betale sagens omkostninger for såvel Retten som under nærværende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det eneste appelanbringende, der består af tre led, har Kommissionen gjort gældende, at Retten foretog en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, idet den fandt, at søgsmålet anlagt af sagsøgeren i første instans kunne antages til realitetsbehandling på grundlag af denne bestemmelse. Navnlig begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at den omtvistede retsakt var en regelfastsættende retsakt, der vedrørte sagsøgeren i første instans umiddelbart, og som ikke omfattede gennemførelsesforanstaltninger i forhold til selve sagsøgeren.

Appel iværksat den 25. november 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-219/13, Ferracci mod Kommissionen

(Sag C-624/16 P)

(2017/C 038/23)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Stancanelli, D. Grespan og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Pietro Ferracci og Den Italienske Republik